I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1980/2000
av den 17 juli 2000
om ett reviderat gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2],

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget [3], och

av följande skäl:

(1) Målet för rådets förordning (EEG) nr 880/92 av den 23 mars 1992 om ett gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke [4], var att fastställa ett frivilligt gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärken avsett att främja produkter som har reducerad påverkan på miljön under hela sin livscykel och att förse konsumenterna med noggrann, icke vilseledande och vetenskapligt grundad information om produkters miljöpåverkan.

(2) Artikel 18 i förordning (EEG) nr 880/92 föreskriver att kommissionen inom fem år från dagen för den förordningens ikraftträdande skall se över programmet i ljuset av de erfarenheter som vunnits under den tid programmet har gällt och föreslå lämpliga ändringar av förordningen.

(3) De erfarenheter som vunnits under genomförandet av förordningen har visat på behovet att ändra programmet i syfte att öka dess genomslagskraft, förbättra planeringen och effektivisera användningen.

(4) De grundläggande målen för ett frivilligt och selektivt gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke är fortfarande giltiga. Ett sådant program bör särskilt ge konsumenterna vägledning om produkter som kan bidra till att ur ett livscykelperspektiv minska miljöpåverkan och tillhandahålla information om de miljömässiga egenskaperna hos de märkta produkterna.

(5) För att allmänheten skall acceptera gemenskapsprogrammet för tilldelning av miljömärke är det nödvändigt att icke-statliga miljöorganisationer samt konsumentorganisationer får en viktig roll i utarbetandet och fastställandet av kriterier för gemenskapens miljömärken.

(6) Det är nödvändigt att klarlägga för konsumenterna att miljömärket utgör exempel på produkter som kan bidra till att minska viss negativ miljöpåverkan jämfört med andra produkter i samma produktgrupp, utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser som gäller för produkterna på gemenskapsnivå och nationell nivå.

(7) Programmet bör omfatta de produkter och miljömässiga aspekter som är av intresse både för den inre marknaden och miljön. I denna förordningen bör produkter även innefatta tjänster.

(8) Metoden i fråga om förfarande och metodik för att fastställa miljömärkeskriterier bör revideras mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och de erfarenheter som vunnits på detta område, och för att säkerställa överensstämmelse med relevanta internationellt erkända normer som utvecklas på detta område.

(9) Principerna för att fastställa miljömärkets urvalsnivå bör klarläggas för att underlätta ett enhetligt och effektivt genomförande av programmet.

(10) Miljömärket bör innehålla enkel, noggrann, icke vilseledande och vetenskapligt grundad information om de centrala miljöaspekter som tas i beaktande vid tilldelning av märket så att konsumenterna skall kunna göra ett insiktsfullt val.

---

[1] EGT C 114, 12.4.1997, s. 9, och EGT C 64, 6.3.1999, s. 14.
[2] EGT C 296, 29.9.1997, s. 77.
[3] Europaparlamentets yttrande av den 13 maj 1998 (EGT C 167, 1.6.1998, s. 118), bekräftad den 6 maj 1999, rådets gemensamma ståndpunkt av den 11 november 1999 (EGT C 25, 28.1.2000, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 15 mars 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT). Rådets beslut av den 29 juni 2000.
[4] EGT L 99, 11.4.1992, s. 1.

(11) Ansträngningar måste göras för att i de olika stadierna av tilldelningen av ett miljömärke säkerställa en effektiv resursanvändning och en hög nivå på skyddet för miljön.

(12) Det är nödvändigt att på miljömärket ge mer information om skälen för tilldelningen för att hjälpa konsumenterna att förstå dess betydelse.

(13) Miljömärkesprogrammet bör på lång sikt bli i stort sett självfinansierande. Bidragen från medlemsstaterna bör inte ökas.

(14) Det är nödvändigt att ge uppgiften att bidra till att fastställa och se över miljömärkeskriterier liksom bedömnings- och kontrollkrav till ett lämpligt organ, Europeiska unionens miljömärkningsnämnd (EUEB) i syfte att uppnå ett effektivt och opartiskt genomförande av programmet. EUEB bör bestå av de behöriga organ som redan utsetts av medlemsstaterna enligt artikel 9 i förordning (EEG) nr 880/92 och av en rådgivande grupp, som kan ge ett väl avvägt deltagande från alla berörda parter.

(15) Det är nödvändigt att se till att gemenskapsprogrammet för tilldelning av miljömärke är enhetligt och samordnat med gemenskapens miljöpolitiska prioriteringar och gemenskapens andra system för märkning eller kvalitetscertifiering, som till exempel de som fastställs i rådets direktiv 92/75/EEG av den 22 september 1992 om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger hushållsapparaters förbrukning av energi och andra resurser [1] och rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel [2].

(16) Även om existerande och nya miljömärkesprogram i medlemsstaterna kan komma att existera även i fortsättningen, bör det fastställas bestämmelser som säkerställer samordning mellan gemenskapens miljömärke och andra program för miljömärken i gemenskapen, för att främja de allmänna målen för en hållbar konsumtion.

(17) Det är nödvändigt att garantera insyn i genomförandet av programmet och säkerställa överensstämmelse med relevanta internationella normer i syfte att underlätta tillträde till och deltagande i programmet för tillverkare och exportörer i länder utanför gemenskapen.

(18) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [3].

(19) Förordning (EEG) nr 880/92 bör, av ovan nämnda skäl, ersättas av den här förordningen i syfte att på effektivaste sätt införa de nödvändiga reviderade bestämmelserna medan lämpliga övergångsbestämmelser säkerställer kontinuiteten och en mjuk övergång mellan de bägge förordningarna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Målsättning och principer

1. Målet för gemenskapens program för tilldelning av miljömärke (nedan kallat programmet) är att främja produkter som kan bidra till att minska negativ miljöpåverkan jämfört med andra produkter i samma produktgrupp och därmed bidra till en effektiv resursanvändning och en hög nivå på skyddet för miljön. Detta mål skall uppnås genom att ge konsumenterna vägledning och korrekt, icke-vilseledande och vetenskapligt grundad information om sådana produkter.

I denna förordning omfattar:

— ordet *produkt* alla slags varor och tjänster,

— ordet *konsument* även yrkesmässiga köpare.

2. Miljöpåverkan skall fastställas genom undersökning av produkternas växelverkan med miljön under hela deras livscykel, inbegripet användning av energi och naturresurser.

3. Deltagande i programmet skall inte inverka på miljökrav eller andra krav som enligt gemenskapslagstiftningen eller nationell lagstiftning är tillämpliga på en produkt under de olika stadierna i dess livscykel, och i förekommande fall på tjänster.

4. Genomförandet av programmet skall följa bestämmelserna i fördraget, inbegripet försiktighetsprincipen, de rättsakter som antagits enligt fördraget samt gemenskapens miljöpolitik enligt gemenskapens program om politik och åtgärder med avseende på miljön och hållbar utveckling (femte miljöhandlingsprogrammet) fastställt genom resolution av den 1 februari 1993 [4] och skall samordnas med andra överenskommelser om märkning eller kvalitetscertifiering liksom med andra program, i synnerhet gemenskapens energimärkningssystem fastställt genom direktiv 92/75/EEG och det ekologiska jordbruksprogrammet fastställt genom förordning (EEG) nr 2092/91.

[1] EGT L 297, 13.10.1992, s. 16.
[2] EGT L 198, 22.7.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) 1804/1999 (EGT L 222, 24.8.1999, s. 1).
[3] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
[4] EGT C 138, 17.5.1993, s. 1.

Artikel 2

Räckvidd

1. Gemenskapens miljömärke får tilldelas produkter som finns tillgängliga i gemenskapen och som uppfyller de viktigaste miljökraven i artikel 3 samt miljömärkningskriterierna som anges i artikel 4. Miljömärkeskriterier skall fastställas för varje produktgrupp.

En produktgrupp omfattar alla varor och tjänster som tjänar liknande syften och är likvärdiga i fråga om användning och om hur konsumenterna uppfattar produkten.

2. För att inbegripas i detta program måste en produktgrupp uppfylla följande villkor:

a) Den skall företräda en betydande försäljnings- och handelsvolym på den inre marknaden.

b) Den skall i ett eller flera stadier i produkternas livscykel medföra betydande miljöpåverkan globalt eller regionalt, och/eller rent allmänt.

c) Den skall uppvisa betydande möjligheter att åstadkomma miljöförbättringar genom konsumentval samt utgöra ett incitament för tillverkare och de som tillhandahåller tjänster att söka konkurrensfördelar genom att erbjuda produkter som uppfyller miljömärkeskraven.

d) En betydande del av dess försäljningsvolym skall säljas för slutlig förbrukning eller användning.

3. En produktgrupp kan delas in i undergrupper, med motsvarande anpassning av miljömärkeskriterierna, när detta krävs på grund av produkternas egenskaper och för att säkerställa miljömärkets optimala möjligheter att åstadkomma miljöförbättringar.

De miljömärkeskriterier som hör till en enda produktgrupps olika undergrupper och som anges i samma kriteriedokument, offentliggjorda enligt artikel 6.5, skall börja tillämpas samtidigt.

4. Miljömärken får inte tilldelas ämnen eller preparat som klassificerats som mycket giftiga, giftiga, miljöfarliga, cancerframkallande, reproduktionsstörande eller mutagena enligt rådets direktiv 67/548/EEG [1] och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG [2] eller till varor som tillverkas genom processer som kan förväntas avsevärt skada människor och/eller miljön, eller som vid normal användning kan vara skadlig för konsumenterna.

5. Denna förordning omfattar inte livsmedel, drycker eller läkemedel, inte heller medicintekniska produkter enligt rådets direktiv 93/42/EEG [3] vilka endast är avsedda för yrkesmässig användning eller som skrivs ut eller övervakas av läkarkåren.

[1] EGT L 196, 16.8.1967, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/33/EG (EGT L 199, 30.7.1999, s. 57).
[2] EGT L 200, 30.7.1999, s. 1.
[3] EGT L 169, 12.7.1993, s. 1. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG (EGT L 331, 7.12.1998, s. 1).

Artikel 3

Miljökrav

1. Miljömärket får tilldelas en produkt vars egenskaper gör att den på ett väsentligt sätt kan bidra till betydande förbättringar i fråga om vissa centrala miljöaspekter som har ett samband med målsättningarna och principerna i artikel 1. Dessa miljöaspekter skall identifieras enligt det vägledande bedömningsschemat i bilaga I och skall uppfylla metodkraven i bilaga II.

2. Följande bestämmelser skall gälla:

a) Vid utvärderingen av de relativa förbättringarna skall hänsyn tas till den miljömässiga nettobalansen mellan de miljömässiga fördelarna och nackdelarna, inbegripet hälso- och säkerhetsaspekter, som är förenade med de anpassningar som görs under olika stadier i den ifrågavarande produktens livscykel. I utvärderingen skall också de möjliga miljömässiga fördelar som följer av den ifrågavarande produktens användning beaktas.

b) De centrala miljöaspekterna skall fastställas genom identifiering av de kategorier av miljöpåverkan till vilka den undersökta produkten ger de betydelsefullaste bidragen i ett livscykelperspektiv, bland annat aspekter för vilka det finns möjligheter till förbättringar.

c) Förproduktionsledet i en varas livscykel inbegriper utvinning eller produktion och bearbetning av råvaror samt energiproduktion. Dessa aspekter skall beaktas i den mån detta är tekniskt möjligt.

Artikel 4

Miljömärkningsskriterier samt bedömnings- och kontrollkrav

1. Specifika miljömärkeskriterier skall fastställas för varje produktgrupp. Dessa kriterier skall ange de krav för varje central miljöaspekt som avses i artikel 3 vilka en produkt måste uppfylla för att komma i fråga för tilldelning av ett miljömärke, inbegripet krav på produktens lämplighet när det gäller att uppfylla konsumenternas behov.

2. Kriterierna skall söka säkerställa en grund för urval enligt följande principer:

a) Produktens utsikter att kunna tränga in på marknaden inom gemenskapen måste under kriteriernas giltighetstid vara tillräckliga för att miljöförbättringar skall kunna åstadkommas genom konsumenternas val.

b) Kriteriernas selektivitet skall beakta om det är tekniskt och ekonomiskt möjligt att göra de anpassningar som krävs för att under rimlig tid uppfylla dem.

c) Kriteriernas selektivitet skall fastställas med syfte att uppnå största möjliga potential för miljöförbättringar.

3. Villkoren för bedömning av om särskilda produkter uppfyller miljömärkeskriterierna och för kontroll av förutsättningarna för att få använda det miljömärke som anges i artikel 9.1 skall fastställas för varje produktgrupp tillsammans med miljömärkeskriterierna.

4. Kriteriernas giltighetstid samt bedömnings- och kontrollkraven skall specificeras för varje produktgrupp inom varje uppsättning av miljömärkeskriterier.

Översyn av miljömärkeskriterierna samt de därtill hörande bedömnings- och kontrollkraven på efterlevnad skall ske i god tid innan giltighetstiden för de kriterier som fastställts för varje produktgrupp löper ut och skall leda till ett förslag till förlängning, återkallande eller revidering.

Artikel 5

Arbetsplan

I enlighet med målen och principerna i artikel 1 skall kommissionen enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 17 utarbeta gemenskapens arbetsplan för miljömärkning inom ett år efter det att denna förordning trätt i kraft och efter att först ha samrått med Europeiska unionens miljömärkningsnämnd, nedan kallad EUEB, som avses i artikel 13. Arbetsplanen skall innehålla en strategi för programmets utveckling för de följande tre åren i vilken skall fastställas

— programmets mål för miljöförbättring och inträngande på marknaden,

— en icke uttömmande förteckning över de produktgrupper som skall anses ha prioritet i fråga om gemenskapens åtgärder,

— planer för samordning och samarbete mellan programmet och andra miljömärkningsprogram i medlemsstaterna.

Arbetsplanen skall särskilt ta hänsyn till utarbetandet av gemensamma åtgärder för att främja produkter som tilldelats miljömärket och införandet av en mekanism för utbyte av information om befintliga och framtida produktgrupper på nationell nivå och unionsnivå.

Arbetsplanen skall också ange åtgärder för att genomföra strategin och skall också innehålla en planerad finansiering av programmet.

Den skall också ge en beskrivning av de tjänster som programmet inte omfattar, med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljöstyrnings- och miljörevisionsordning (EMAS).

Arbetsplanen skall omprövas med jämna mellanrum. Den första omprövningen av arbetsplanen skall omfatta en rapport om hur planerna för samordning av och samarbete mellan gemenskapsprogrammet och de nationella miljömärkesprogrammen har uppfyllts.

Artikel 6

Förfaranden för fastställande av miljömärkeskriterier

1. Villkoren för tilldelning av miljömärke skall fastställas för varje produktgrupp.

De särskilda ekologiska kriterierna för varje produktgrupp och deras respektive giltighetstid skall fastställas enligt förfarandet i artikel 17 efter samråd med EUEB.

2. Kommissionen skall inleda förfarandet på eget initiativ eller på EUEB:s begäran. Den skall ge EUEB i uppdrag att upprätta och med jämna mellanrum se över miljömärkeskriterierna liksom de därtill hörande bedömnings- och kontrollkrav som gäller de produktgrupper som omfattas av denna förordning. En tidsfrist inom vilken arbetet skall vara slutfört skall anges i uppdraget.

När kommissionen utformar uppdraget skall den ta vederbörlig hänsyn till

— arbetsplanen i artikel 5,

— metodkraven i bilaga II.

3. På grundval av detta uppdrag skall EUEB utarbeta ett utkast till miljömärkningskriterier för produktgruppen och därtill hörande bedömnings- och kontrollkrav såsom anges i artikel 4 och bilaga IV och därvid ta hänsyn till resultaten av den genomförbarhetsstudie, marknadsundersökning, livscykelbedömning och förbättringsanalys som anges i bilaga II.

4. Kommissionen skall underrättas om det utkast till kriterier som avses i punkt 3 och skall besluta om uppdraget

— har fullgjorts och om utkastet till kriterier kan överlämnas till den föreskrivande kommittén enligt artikel 17, eller

— inte har fullgjorts och om EUEB i så fall skall fortsätta sitt arbete med utkastet till kriterier.

5. Kommissionen skall offentliggöra miljömärkeskriterierna samt uppdateringar av dessa i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, (serie L).

Artikel 7

Tilldelning av miljömärket

1. Ansökan om att erhålla miljömärket kan lämnas in av tillverkare, importörer, tjänsteleverantörer, näringsidkare och detaljister. De två sistnämnda får endast lämna in ansökningar för produkter som de släpper ut på marknaden under eget varumärkesnamn.

2. Ansökan kan avse en produkt som har släppts ut på marknaden under ett eller flera varumärkesnamn. Ändringar av produkternas egenskaper som inte påverkar uppfyllandet av kriterierna skall ej nödvändiggöra en ny ansökan. Behöriga organ skall dock underrättas om betydande ändringar.

3. Ansökan skall lämnas in till ett behörigt organ enligt följande:

a) Om en produkt har sitt ursprung i en enda medlemsstat, skall ansökan lämnas in till den medlemsstatens behöriga organ.

b) Om en produkt har sitt ursprung i samma form i flera medlemsstater, kan ansökan lämnas in till ett behörigt organ i en av dessa medlemsstater. I ett sådant fall skall det berörda behöriga organet när det bedömer ansökan samråda med de behöriga organen i dessa övriga medlemsstater.

c) Om en produkt har sitt ursprung utanför gemenskapen kan ansökan lämnas in till ett behörigt organ i vilken som helst av de medlemsstater i vilken produkten skall släppas ut, eller har släppts ut, på marknaden.

4. Beslut om tilldelning av miljömärket skall fattas av det behöriga organ som tagit emot ansökan efter

a) prövning av att produkten uppfyller kriterierna som offentliggjorts i enlighet med artikel 6.5,

b) prövning av att ansökan uppfyller bedömnings- och kontrollkraven och

c) samråd med behöriga organ när så erfordras enligt punkt 3.

5. Om miljömärkeskriterierna kräver att produktionsanläggningarna skall uppfylla vissa krav, skall alla anläggningar där produkten tillverkas uppfylla dessa krav.

6. De behöriga organen skall erkänna prover och kontroller utförda av organ som ackrediterats enligt EN 45000-serien eller motsvarande internationella standarder. De behöriga organen skall samarbeta för att säkerställa ett effektivt och konsekvent genomförande av bedömnings- och kontrollförfarandena.

Artikel 8

Miljömärket

Miljömärkets form skall överensstämma med bilaga III. Specifikationer för den miljöinformation som hör till varje produktgrupp och utformningen av denna information på miljömärket skall ingå bland kriterierna som avses i artikel 6. I varje enskilt fall skall informationen vara klar och lätt att förstå.

Kommissionen skall före den 24 september 2005 samråda med de nationella konsumentorganisationer som är företrädda i den konsumentkommitté som inrättats genom kommissionens beslut 95/260/EG ([1]), för att bedöma hur effektivt miljömärket och den ytterligare informationen uppfyller konsumenternas informationsbehov. På grundval av denna bedömning skall kommissionen göra lämpliga ändringar av den information som skall finnas på miljömärket, enligt förfarandet i artikel 17.

([1]) EGT L 162, 13.7.1995, s. 37.

Artikel 9

Användningsvillkor

1. Det behöriga organet skall ingå ett avtal om villkoren för märkets användning med den som ansöker om ett miljömärke. Dessa villkor skall också innehålla bestämmelser om återkallande av tillståndet att använda märket. Tillståndet skall omprövas och avtalet revideras eller, om så är lämpligt, sägas upp efter revidering av de miljömärkningskriterier som gäller för en viss produkt. Detta avtal skall ange att deltagande i programmet inte skall påverka miljökrav eller andra krav i gemenskapslagstiftningen eller i den nationella lagstiftningen som är tillämpliga på varornas olika livscykelstadier eller, i förekommande fall, på en tjänst.

För att göra detta enklare skall ett standardavtal antas enligt förfarandet i artikel 17.

2. Miljömärket får inte användas och hänvisningar till miljömärket får inte göras i reklam förrän märket har tilldelats, och då endast i samband med den specifika produkt för vilken det har tilldelats.

Det är förbjudet med falsk eller vilseledande reklam eller att använda ett märke eller en logotyp som kan leda till en sammanblandning med gemenskapens miljömärke, som införs genom denna förordning.

Artikel 10

Främjande av miljömärket

Medlemsstaterna och kommissionen skall i samarbete med EUEB:s medlemmar främja användningen av gemenskapens miljömärkning genom medvetandehöjande åtgärder och informationskampanjer riktade till konsumenter, producenter, näringsidkare, detaljister och allmänhet och därigenom stödja programmets utveckling.

För att uppmuntra användningen av miljömärkta produkter skall kommissionen och Europeiska gemenskapens andra institutioner, liksom statliga myndigheter på nationell nivå, föregå med gott exempel när de fastställer sina produktkrav, utan att detta påverkar gemenskapslagstiftningen.

Artikel 11

Andra miljömärkesprogram i medlemsstaterna

Kommissionen och medlemsstaterna skall förfara på ett sådant sätt att den nödvändiga samordningen säkerställs mellan detta gemenskapsprogram och medlemsstaternas nationella program, särskilt i fråga om val av produktgrupper liksom i fråga om utveckling och översyn av kriterierna på såväl gemenskapsnivå som nationell nivå. Därför skall samarbets- och samordningsåtgärder upprättas enligt förfarandet i artikel 17, inbegripet, bland annat, de som förutses i arbetsplanen som utarbetas enligt artikel 5.

Om en produkt bär både gemenskapens miljömärke och det nationella märket, skall de båda logotyperna placeras sida vid sida på den berörda produkten.

I detta avseende kan både befintliga och nya miljömärkesprogram i medlemsstaterna fortleva tillsammans med programmet.

Artikel 12

Kostnader och avgifter

För varje ansökan om tilldelning av miljömärke skall en avgift som har samband med handläggningskostnaderna för ansökan betalas.

Sökanden skall betala en årlig avgift för att få använda miljömärket.

Nivån på ansökningsavgift och årliga avgifter skall fastställas enligt bilaga V och enligt förfarandet i artikel 17.

Artikel 13

Europeiska unionens miljömärkningsnämnd (EUEB)

Kommissionen skall inrätta en nämnd för Europeiska unionens miljömärkning (EUEB) som skall bestå av de behöriga organ som anges i artikel 14 och det samrådsforum som anges i artikel 15. EUEB skall främst bidra med att fastställa och se över miljömärkeskriterierna samt bedömnings- och kontrollkraven enligt artikel 6.

Kommissionen skall fastställa EUEB:s arbetsordning enligt förfarandet i artikel 17 med beaktande av förfarandeprinciperna i bilaga IV.

Artikel 14

Behöriga organ

1. Varje medlemsstat skall se till att det organ eller de organ (nedan kallade behöriga organ) som skall ansvara för utförandet av de arbetsuppgifter som föreskrivs i denna förordning, utses och kan fungera. När fler än ett organ utses skall medlemsstaten fastställa dessa organs respektive befogenheter och de samordningskrav som därvid skall gälla.

2. Medlemsstaterna skall se till att

a) de behöriga organens sammansättning är sådan att deras självständighet och neutralitet garanteras,

b) de behöriga organens arbetsordning på nationell nivå säkerställer alla berörda parters aktiva medverkan samt en lämplig grad av öppenhet,

c) de behöriga organen korrekt tillämpar bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 15

Samrådsforum

Kommissionen skall säkerställa att EUEB i sin verksamhet för varje produktgrupp ser till att alla relevanta parter som berörs av denna produktgrupp deltar i avvägd utsträckning, såsom industrin och tjänsteleverantörer, inbegripet små och medelstora företag, hantverkssektorn och dess organisationer, fackföreningar, näringsidkare, detaljister, importörer, miljöskyddsgrupper och konsumentorganisationer. Dessa parter skall mötas i ett samrådsforum. Kommissionen skall fastställa forumets arbetsordning enligt förfarandet i artikel 17.

Artikel 16

Anpassning till tekniska framsteg

Bilagorna till denna förordning får enligt förfarandet i artikel 17 anpassas till tekniska framsteg, inbegripet framsteg i den relevanta internationella standardiseringsverksamheten.

Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 18

Överträdelser

Medlemsstaterna skall vidta lämpliga rättsliga eller administrativa åtgärder om bestämmelserna i den här förordningen inte följs och meddela kommissionen vilka åtgärder som vidtagits.

Artikel 19

Övergångsbestämmelser

Förordning (EEG) nr 880/92 upphävs härmed. Förordningen skall dock fortsätta att gälla för avtal som ingåtts enligt dess artikel 12.1. Beslut som grundar sig på förordning (EEG) nr 880/92 skall fortsätta att gälla tills de ses över eller löper ut.

Artikel 20

Revidering

Före den 24 september 2005 skall kommissionen se över programmet mot bakgrund av de erfarenheter som vunnits under den tid det har tillämpats.

Kommissionen skall föreslå lämpliga ändringar av denna förordning.

Artikel 21

Slutbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2000.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
N. FONTAINE	J. GLAVANY
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

BEDÖMNINGSSCHEMA

Produktens livscykel

Miljöaspekter	Varor					Tjänster		
	Förproduktionsledet/ råvaror	Produktion	Distribution (inkl. emballage)	Användning	Återanvändning/ återvinning/ bortskaffande	Inköp av varor för utförande av tjänst	Utförd tjänst	Avfallshantering
Luftkvalitet								
Vattenkvalitet								
Markskydd								
Avfallsbegränsning								
Energibesparing								
Förvaltning av naturresurser								
Förhindrande av global uppvärmning								
Skydd av ozonskiktet								
Miljöskydd								
Buller								
Biologisk mångfald								

BILAGA II

METODKRAV FÖR FASTSTÄLLANDE AV MILJÖMÄRKESKRITERIER

Inledning

Under förfarandet för att identifiera och välja de centrala miljöaspekterna samt fastställa miljömärkeskriterierna skall följande åtgärder ingå:

— Genomförbarhetsstudie och marknadsundersökning

— Livscykelbedömning

— Förbättringsanalys

— Förslag till kriterier

Genomförbarhetsstudie och marknadsundersökning

I genomförbarhetsstudier och marknadsundersökningar skall man ta hänsyn till vilka typer av ifrågavarande produktgrupper som finns på gemenskapens marknad, vilka kvantiteter som tillverkats eller tillhandahållits, importerats och sålts samt medlemsstaternas marknadsstruktur. Intern och extern handeln skall även beaktas.

Konsumenternas uppfattning, funktionella skillnader mellan olika typer av produkter och behovet av att fastställa undergrupper kommer att bedömas.

Livscykelbedömning

De centrala miljöaspekter för vilka kriterier behöver utvecklas, skall definieras genom en livscykebedömning och fastställas enligt internationella erkända metoder och normer. Vederbörlig hänsyn skall tas till de principer som anges i EN ISO 14040 och ISO 14024, när så är lämpligt.

Förbättringsanalys

I en förbättringsanalys skall särskild hänsyn tas till följande aspekter:

— De teoretiska möjligheterna till miljöförbättringar tillsammans med möjliga förändringar i marknadsstrukturerna. Detta skall grundas på förbättringsbedömningarna från livscykelbedömningen.

— Teknisk, industriell och ekonomisk genomförbarhet samt marknadsförändringar.

— Konsumenternas attityder, uppfattningar och preferenser som kan påverka miljömärkets verkningsförmåga.

Förslag till kriterier

I det slutliga förslaget till ekologiska kriterier kommer de relevanta miljöaspekter som berör produktgrupperna att beaktas.

BILAGA III

BESKRIVNING AV MILJÖMÄRKET

Miljömärkets form

Miljömärket skall tilldelas produkter som uppfyller kriterierna för alla valda centrala miljöaspekter. Det skall innehålla information till konsumenterna enligt artikel 8 och följande schema.

Märket består av två delar: ruta 1 och ruta 2 enligt följande:

Ruta 1	Ruta 2
EUROPEISKA UNIONENS MILJÖMÄRKE Tilldelas varor eller tjänster som uppfyller miljökraven i EU:s miljömärkningsprogram *Licensnummer:*	* * *

Ruta 2 skall innehålla skälen till varför miljömärket har tilldelats. Denna information måste avse minst en och inte fler än tre former av miljöpåverkan. Informationen skall lämnas i form av en kort skriftlig beskrivning.

Detta är ett exempel:

*	låg luftförorening
*	energisnål
*	minskad toxicitet

Både ruta 1 och ruta 2 skall användas tillsammans när det är praktiskt möjligt, men för en produkt av liten storlek kan ruta 2 utelämnas av utrymmesskäl i vissa fall, under förutsättning att det fullständiga märket används i andra fall för samma produkt. Endast ruta 1 kan t.ex. användas på själva produkten om det fullständiga märket finns någon annanstans på förpackningen, i informationsbladet eller på butiksreklammaterialet.

BILAGA IV

FÖRFARANDEPRINCIPER FÖR UPPRÄTTANDE AV MILJÖMÄRKNINGSKRITERIER

Vid utarbetandet av miljömärkningskriterier och därtill hörande bedömnings- och kontrollkrav skall följande principer gälla:

1. **Berörda parters medverkan**

   a) En särskild ad hoc-arbetsgrupp bestående av de berörda parter som anges i artikel 15 och de behöriga organ som anges i artikel 14 skall upprättas inom EUEB för att utveckla mijömärkningskriterier för varje produktgrupp.

   b) Berörda parter skall medverka vid fastställande och val av de centrala miljöaspekterna, särskilt i följande faser:

      i) Genomförbarhetsstudie och marknadsundersökning.

      ii) Livscykelbedömning.

      iii) Förbättringsanalys.

      iv) Förslag till kriterier.

   Alla tänkbara ansträngningar skall göras för att uppnå enighet under hela förfarandets gång samtidigt som ett högt miljöskydd skall eftersträvas.

   Ett arbetsdokument som sammanfattar de viktigaste från varje fas skall utfärdas och distribueras i god tid till deltagarna före ad hoc-arbetsgruppens möten.

2. **Öppet samråd och insyn**

   a) En slutrapport med de viktigaste resultaten skall utfärdas och offentliggöras. Interimsdokument som redovisar resultaten av de olika studierna i arbetet skall göras tillgängliga för dem som är berörda, och kommentarer till dessa skall beaktas.

   b) Ett öppet samråd om innehållet i rapporten skall genomföras. Minst 60 dagar skall medges för att lämna in synpunkter på utkastet till kriterier innan dessa föreläggs kommittén enligt förfarandet i artikel 17. Alla kommentarer som mottagits skall beaktas. På begäran skall information ges om hur kommentarerna har följts upp.

   c) Rapporten skall innehålla en sammanfattning av huvudinnehållet och bilagor med detaljerade inventariekalkyler.

3. **Konfidentialitet**

   Skydd för konfidentiell information som lämnas av enskilda, offentliga organisationer, privata företag, intressegrupper, berörda parter eller andra källor kommer att säkerställas.

BILAGA V

AVGIFTER

1. **Ansökningsavgifter**

Före en ansökan om tilldelning av ett miljömärke skall en avgift som har samband med handläggningskostnaderna för ansökan betalas. En minimiavgift och en högsta avgift skall fastställas.

Ansökningsavgiften kommer att sänkas med minst 25 % för små och medelstora företag ([1]) samt för utvecklingsländernas tillverkare och tjänsteleverantörer.

2. **Årsavgifter**

Varje sökande som har tilldelats ett miljömärke skall för att få använda märket betala en årlig avgift till det behöriga organ som tilldelat märket.

Den period som avgiften omfattar skall börja från och med den dag då sökanden tilldelades miljömärket.

Årsavgiften skall beräknas i förhållande till den miljömärkta produktens årliga försäljningsvolym inom gemenskapen. En minimiavgift och en högsta avgift skall fastställas.

För små och medelstora företag ([1]) samt utvecklingsländernas produkttillverkare och tjänstelevarantörer kommer årsavgiften att sänkas med minst 25 %.

För sökande som redan certifierats i enlighet med EMAS eller ISO 14001 kan ytterligare sänkning av årsavgiften beviljas.

Ytterligare sänkning av avgiften kan, om så är lämpligt beviljas i enlighet med bestämmelserna i artikel 17.

3. **Kostnader för provning och kontroll**

Varken ansökningsavgiften eller årsavgiften får omfatta någon kostnad för den provning och kontroll som kan bli nödvändig för de produkter och tjänster som ansökan gäller. Det är de sökande som skall stå för kostnaderna för sådan provning och kontroll.

När bedömnings- och kontrollkraven fastställs, skall målet om strikt kostnadsminimering strikt beaktas. Detta gäller särskilt för att underlätta små och medelstora företags medverkan i gemenskapsprogrammet för tilldelning av miljömärke och därmes bidra till ökad spridning av märket.

([1]) Små och medelstora företag så som de definieras i kommissionens rekommandation 96/280/EG (EGT L 107, 30.4.1996, s. 4).